

The Rabbinic Mind (RD) Sotah 14a (B)

Sotah 14a		סוטה יד.א
דברים יג:ה אֲחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאַתֶּם תִּירְאוּ וְאַתֶּם-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאַתֶּם תַּעֲבֹדוּ וְכו' תְּדַבְּקוּן: Follow none but HASHEM your God, and revere none but God; observe God's commandments alone, and heed only God's orders; worship none but God, and hold fast to God. דברים ד:כד כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הָיָה אֵל קָנָא: For HASHEM your God is a consuming fire, an impassioned God. בראשית ג:כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם: And HASHEM God made garments of skins for Adam and his wife, and clothed them. בראשית יח:א וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֶיךָ מִמְּרָא וְהָיָה יֹשֵׁב בְּפֶתַח-הָאֵהָל בְּקֵץ הַיּוֹם: HASHEM appeared to Abraham by the trees of Mamre; he was sitting at the entrance of the tent as the day grew hot. בראשית כה:יא	ואמר רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב (דברים יג, ה) אחרי ה' אלהיכם תלכו וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה והלא כבר נאמר (דברים ד, כד) כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה מה הוא מלביש ערומים דכתיב (בראשית ג, כא) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אף אתה הלבש ערומים הקב"ה ביקר חולים דכתיב (בראשית יח, א) וירא אליו ה' באלוני ממרא אף אתה בקר חולים הקב"ה ניחם אבלים דכתיב (בראשית כה, יא) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו אף אתה נחם אבלים הקב"ה קבר מתים דכתיב (דברים לד, ו) ויקבר אותו בגיא אף אתה קבור מתים דרש ר' שמלאי תורה תחלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים תחילתה גמילות חסדים דכתיב ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם וסופה גמילות חסדים דכתיב ויקבר אותו בגיא And Rabbi Chama the son of Rabbi Chanina said, "What is the meaning of the verse, 'After HASHEM, your God, shall you walk (Deuteronomy 13:5)'?" Is it possible for a person to walk after the Divine presence? Doesn't it say elsewhere in the Torah, 'For HASHEM your God is a consuming fire (Deuteronomy 4:24)'? (How can we possibly walk after the Divine Presence if God is a consuming fire?! Won't we get burnt?!) (Don't be so literal. It really means...) to follow the character traits of God. (Character traits are all the aspects of a person's behavior and attitudes that make up that person's personality.) (And here are God's character traits) "Just as God clothes the naked, as it is written, 'And HASHEM, God made for Adam and his wife cloaks of leather, and God clothed them (Genesis 3:21);' so too you shall clothe the naked. The Holy One, Blessed be God, visited the sick, as it is written, 'And God appeared in Ailonei Mamrei [while	What prompts Rabbi Chama to ask the question: Is it possible for a person to walk after the Divine presence? How does Rabbi Chama use the verse from Deuteronomy 4:24 to question our ability to walk after the Divine presence? According to the gemara, what does it mean to "walk after the Divine presence"? The gemara gives four actions that constitute "follow(ing) the character traits of God. What are they? Are these good examples of God's characteristics? Is anything missing? At the end of the gemara, Rabbi Simlai jumps in with a teaching about loving-kindness. What is his point?

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בֶּגֶן וַיָּשָׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי: (ס) After the death of Abraham, God blessed his son Isaac. And Isaac settled near Beer-lahai-roi. דברים לד:ו וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגֵן בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִוַּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדָע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: God buried Moses in the valley in the land of Moab, near Beth-peor; and no one knows his burial place to this day.	Abram was in pain] (Genesis 18:1);' so too you shall visit the sick. The Holy One, Blessed be God, comforted mourners, as it is written, 'And it was, after the death of Abraham, and God blessed his son Isaac (Genesis 25:11);' so too you shall comfort mourners. The Holy One, Blessed be He, buried the dead, as it is written, 'And he buried him in the valley (Deuteronomy 34:6);' so too, you shall bury the dead." Rabbi Simlai expounded, The Torah begins with loving-kindness and ends with loving kindness. It begins with loving kindness, as it is written (Genesis 3:21), "And God made for Adam and his wife coats of skin, and he dressed them." It ends with loving kindness, as it is written (Deuteronomy 34:6), and He buried him in a valley."	Why do you think Rabbi Simlai makes this point? What does it have to do with the original question of the gemara?
--	--	---

What essential (big) questions is this text addressing? What questions does this text raise for you?	What are the practical implications of this gemara, today?
--	--